ธัชทร พรมอ่อน และรำจวน เบญจศิริ. "โครงสร้างและประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย."
รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ UTCC Academic Day ครั้งที่ 2. จัดโดยมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2561. หน้า 748-756

UTCC University of the Thai Chamber of Commerce
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ
UTCC Academic Day ครั้งที่ 2
ประจำปีการศึกษา 2560

วันศุกร์ที่ 8 มิถุนายน 2561
ณ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

คำนำ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมบทความวิจัยและบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับงานประชุมวิชาการระดับชาติ (UTCC Academic Day) ครั้งที่ 2 ซึ่งจัดขึ้นในวันศุกร์ที่ 8 มิถุนายน 2561 ณ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

งานประชุมวิชาการระดับชาติ (UTCC Academic Day) ครั้งที่ 2 นี้ ประกอบด้วยหัวข้อการประชุมจากสาขาวิชาต่างๆ ได้แก่บริหารธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์ การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ สังคมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โลจิสติกส์ และวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีผู้สนใจจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นจำนวนมาก โดยได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และได้นำเสนอในภาคบรรยาย (Oral Presentation) ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งนี้ จำนวน 143 ผลงาน สำหรับรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการเล่มนี้ ได้รวบรวมบทความวิจัยและบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ได้นำเสนอในครั้งนี้ไว้ทุกบทความ คณะผู้จัดหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ โดยก่อให้เกิดความรู้ที่สามารถนำไปต่อยอดได้ในอนาคต รวมทั้งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ผู้ช่วยศาตราจารย์ลักขณา เศาธยะนันท์
รักษาการรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
ประธานกรรมการจัดงานประชุมวิชาการ
UTCC Academic Day ครั้งที่ 2

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	I
สารบัญ	II
รายนามคณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการ	XIV
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ	XV
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์บทความ	XIX
กำหนดการประชุมวิชาการ	XX
บทความที่นำเสนอ	
สาขาบริหารธุรกิจ	
❍ ปัจจัยที่มีผลต่อผลตอบแทนราคาหลักทรัพย์กลุ่มโรงพยาบาลที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณัฐพงศ์ จำนงค์พิศ และภัทรกิตติ์ เนตินิยม	1
❍ กลยุทธ์การลงทุนแบบถัวเฉลี่ยต้นทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนมากกว่าตลาด ปราโมทย์ สิริพรหมภัทร	10
❍ ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่มีต่อธุรกิจโรงแรมในจังหวัดสงขลา อมรรัตน์ ทองน้ำแก้ว เจษฎา นกน้อย และวาสนา สุวรรณวิจิต	30
❍ การรับรู้และทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้งของลูกค้าธนาคารกรุงเทพ สาขาเอ็กเซน ทาวเวอร์ นัฐพล รักษา	44
❍ พฤติกรรมการใช้บริการของสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยางทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี บดินทร์ กล่อมวงศ์	53
❍ ปัจจัยด้านการดำเนินชีวิต ภาพลักษณ์ของที่อยู่อาศัย แรงจูงใจในการเลือกซื้อที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมตามแนวรถไฟฟ้าสายสีม่วง นิติทัศน์ ลมุนพันธ์ และชุติมาวดี ทองจีน	63
❍ การศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตัดสินใจเลือกใช้บริการบัตรเครดิต ธันย์ชนก บุญพรม	76
❍ The Impact of Risks in Supply Chain on Organizational Performances of Thai Rubber Wood Sawn Exporter to China Market Natakorn Umnat, Narat Hasachoo, Pornwasin Sirisawat	87

- KAMกับการเปลี่ยนแปลงหน้ารายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่มีความท้าทายต่อผู้สอบบัญชีรับอนุญาต 571
  ภัชรพรรณ์ กรรโณ และประเวศ เพ็ญวุฒิกุล
- การบัญชีดิจิทัลและการเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนนักศึกษาในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล 585
  อมรา ติรศรีวัฒน์
- ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย 602
  สุกัญญา รักพานิชมณี สัจจา ดวงชัยอยู่สุข และวศินี ธรรมศิริ
- สัดส่วนของคณะกรรมการต่างชาติกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 616
  ณัฐนพร สุพิชยา วศินี ธรรมศิริ กฤติยา ดาบเพชร และฐิติพร สงวนพันธุ
- คุณลักษณะของนักบัญชีที่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพึงพอใจ 631
  วันวิสา กลิ่นหอม และพรเทพ รัตนตรัยภพ

สาขาเศรษฐศาสตร์

- กลยุทธ์การพัฒนากระชายดำและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากกระชายดำ 646
  พนารัช ปรีดากรณ์ และเติมธรรม สิทธิเลิศ
- การตัดสินใจทำงานของข้าราชการพลเรือนหลังเกษียณอายุราชการ 662
  สุภาพร ยั่งยืน และปริณภา จิตราภัณฑ์
- ปัจจัยกำหนดราคารถยนต์ใช้แล้ววิเคราะห์โดยวิธี Hedonic Pricing Model 677
  นิภารัตน์ สีดวง และถวิล นิลใบ
- การศึกษาเชิงนิติเศรษฐศาสตร์ มาตรฐานการติดฉลากสารก่อภูมิแพ้ สินค้า Coconut Milk Drink ของไทยที่ส่งออกไปยังประเทศออสเตรเลีย 691
  กุลธิดา กอบการ
- ผลกระทบของการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานในระบบการคมนาคมขนส่ง ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ 701
  ปิยะนุช พาอุ่นใจ วรวรรณ ตุ้มมงคล และมานะ ลักษมีอรุโณทัย
- วิเคราะห์ศักยภาพตลาดกลางผักและผลไม้ไทยเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเมียนมา 716
  อัทธ์ พิศาลวานิช
- คุณลักษณะอาหารสำหรับผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานครฯ 736
  พีรพัศ อึ้งประเสริฐ ประพิณวดี ศิริศุภลักษณ์ และสันติ แสงเลิศไสว
- โครงสร้างและประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย 748
  ธัชทร พรมอ่อน และรำจวน เบญจศิริ

โครงสร้างและประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย
Structure and Efficiency of the Furniture Industry of Thailand

ธัชทร พรมอ่อน[1] และรำจวน เบญจศิริ[2]

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย และวัดประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย ทำการวิเคราะห์ระหว่างปี พ.ศ. 2555 และ พ.ศ. 2558 โดยใช้ข้อมูลรายบริษัทจากกรมพัฒนาธุรกิจ กระทรวงพาณิชย์ ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ด้วยอัตราส่วนการกระจุกตัวของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558 พบว่า มีการกระจุกตัวของตลาดปานกลาง และมีความแตกต่างกันเรื่องขนาดของบริษัทค่อนข้างมาก สำหรับผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ด้วยวิธีDEA ในปีพ.ศ.2555 และ2558 พบว่า บริษัทในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย มีแนวโน้มในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานดีขึ้นแต่ในภาพรวมยังมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานค่อนข้างต่ำ

คำสำคัญ: โครงสร้าง, ประสิทธิภาพ, DEA อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

---

[1] นักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2561

[2] รองศาสตราจารย์ ดรคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง .

Abstract

The purpose of this study is to analyze structure and measuring the efficiency of furniture industry in Thailand. The analysis was performed since 2012 until 2015 by using the data form Department of Business Development, Ministry of Commerce, which collected data from each company. The result of furniture industrial structure is shown in medium level of the industrial concentration (CR) from 2011 until 2015 and the different varieties of business sizes. For the result of the performance of furniture industry by DEA method in 2012 and 2015 was found that the furniture industrial company in Thailand has an increasing improvement trend operation and maintenance but overall, the performance is relatively low.

Keywords: Structure, Efficiency, DEA Furniture Industry

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เป็นสินค้าเป้าหมายที่ภาครัฐให้ความสำคัญพร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ทำรายได้ให้กับประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นการจ้างงานช่างฝีมือที่มีความชำนาญภายในประเทศ ผู้ประกอบการไทยประมาณร้อยละ 90 ทำการผลิตเพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ มีมูลค่าตลาดในปี 2558 ประมาณ 30,000-40,000 ล้านบาท อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 เมื่อเทียบกับในช่วงเวลาเดียวกันปี 2558 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.20 ของเป้าหมายการส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์ ปี 2559 เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจไทยให้มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นๆได้ ผู้ประกอบการจึงต้องเพิ่มศักยภาพในด้านต่างๆเพื่อให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทยเป็น1ในผู้นำของตลาดเฟอร์นิเจอร์ OEM (original equipment manufacturer)หรือการผลิตเฟอร์นิเจอร์ตามคำสั่งผลิตในภูมิภาคเอเชีย ดังนั้นในการบริหารจัดการต้นทุนที่ดี จึงเป็นการขับเคลื่อนองค์กรที่มีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมการผลิตที่มีจำนวนคู่แข่งขันในตลาดเป็นจำนวนมาก การลดความสูญเสียจากกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นให้หมดไป ถือเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิเคราะห์โครงสร้างอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทย
2.วิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. วิเคราะห์โครงสร้างอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทย โดย
ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ การวัดอัตราการกระจุกตัว (Concentration Ratio: CR) ของธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ไทย จากกลุ่มตัวอย่างของธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ จากหมวดธุรกิจ 31001, 31002, 31003 และ 31009 ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ที่ส่งงบการเงินครบทั้ง 5 ปี คือ ปีพ.ศ.2554-2558

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรม

เฟอร์นิเจอร์ด้วยวิธีการ Data Envelopment Analysis (DEA) โดยวิเคราะห์ 2 ช่วงเวลา คือพ.ศ. 2555 และ พ.ศ. 2558 เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

2.1 ปัจจัยนำเข้า (input) ประกอบด้วย

2.1.1 ต้นทุนการผลิต (หน่วย: บาทต่อปี)

2.1.2 ค่าใช้จ่ายในการขายและบริการ (หน่วย: บาทต่อปี)

2.2 ผลผลิต (output) ประกอบด้วย

2.2.1 รายได้ (หน่วย: บาทต่อปี)

2.2.2 กำไรสุทธิ (หน่วย: บาทต่อปี)

2.2.3 สินทรัพย์สุทธิ (หน่วย: บาท)

สรุปผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทยได้นำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนแรก นำเสนอผลการศึกษาโครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ รายละเอียดของผลการศึกษามีดังนี้

จากการศึกษาอัตราส่วนการกระจุกตัวของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558 พบว่า ค่า CR4 ในช่วงที่ทำการศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ37.63 แสดงว่า ตลาดเฟอร์นิเจอร์มีการกระจุกตัวของตลาดปานกลาง กล่าวอีกนัยคือ บริษัทขนาดใหญ่สุด 4 บริษัทแรก มีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 37 ซึ่งไม่มากเกินไป ทำให้บริษัทขนาดใหญ่เหล่านี้ไม่ได้มีอิทธิพลเหนือตลาดมากนัก และบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์มีความแตกต่างกันเรื่องขนาดของบริษัท (วัดจากยอดขาย) ค่อนข้างมาก แต่อย่างไรก็ตาม ก็ไม่ได้มีอิทธิพลเหนือตลาดมากนัก

2. ส่วนที่สอง นำเสนอผลการวิเคราะห์ ผลการดำเนินงานของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

ผลการคำนวณคะแนนประสิทธิภาพ (efficiency scores) ของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ปี พ.ศ. 2555 ผลการคำนวณแสดงในตารางที่1 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการดำเนินงานของบริษัทเฟอร์นิเจอร์ จำแนกตามคะแนนประสิทธิภาพ ปี 2555

คะแนนประสิทธิภาพ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
1	21	4.04
0.900-0.999	1	0.19
0.800-0.899	5	1.0
0.700-0.799	9	1.73
0.600-0.699	13	2.50
0.500-0.599	23	4.42
0.400-0.499	30	5.77
0.300-0.399	37	7.12
0.200-0.299	74	14.23
0.100-0.199	157	30.19
0.000-0.099	150	28.85
รวม	520	100.00

ที่มา: จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนประสิทธิภาพด้วยวิธี DEA

จากตารางที่ 1 พิจารณาในภาพรวมของการประเมินประสิทธิภาพของบริษัทเฟอร์นิเจอร์ จำนวน 520 บริษัท ในปี พ.ศ. 2555 แบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม โดยการกำหนดกลุ่มเองของผู้วิจัยเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น ในแต่ละกลุ่มมีลักษณะสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. บริษัทที่มีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือได้คะแนนประสิทธิภาพเท่ากับ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 21 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.04 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทขนาดใหญ่ จำนวน 7 ราย เป็นบริษัทที่มีขนาดกลาง จำนวน 2 ราย และเป็นบริษัทที่มีขนาดเล็กจำนวน12 ราย เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 บริษัท จากจำนวน 21 บริษัท

2. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับสูง คือได้คะแนนประสิทธิภาพตั้งแต่ 0.8 ถึง 0.99 มีจำนวน 6 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.15 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทขนาดกลาง 4 บริษัท และขนาดเล็ก 2 บริษัท บริษัทในกลุ่มนี้ไม่มีบริษัทขนาดใหญ่

3. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับปานกลาง คือได้คะแนนประสิทธิภาพตั้งแต่ 0.6 ถึง 0.79 มีจำนวน 22 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ4.23 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทที่มีขนาดใหญ่จำนวน 3 บริษัท เป็นบริษัทที่มีขนาดกลาง จำนวน 9 บริษัท และบริษัทขนาดเล็กจำนวน10บริษัท บริษัทในกลุ่มนี้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จำนวน 2 บริษัท

4. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับพอใช้ คือ ได้คะแนนประสิทธิภาพตั้งแต่ 0.5 ถึง 0.59 มีจำนวน 21 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.04 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก จำนวน 5 และ 18 บริษัท ตามลำดับ

5. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับต่ำ คือได้คะแนนประสิทธิภาพน้อยกว่า 0.50 มีจำนวนทั้งสิ้น 448 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ86.15 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทขนาดกลาง จำนวน 8 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ1.53 ของจำนวนบริษัททั้งหมด และเป็นบริษัทขนาดเล็ก จำนวน 440 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 84.61 ของจำนวนบริษัททั้งหมด

ผลการคำนวณคะแนนประสิทธิภาพ (efficiency scores) ของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ปี พ.ศ. 2558

ตารางที่ 2 ผลการดำเนินงานของบริษัทเฟอร์นิเจอร์ จำแนกตามคะแนนประสิทธิภาพ ปี 2558

คะแนนประสิทธิภาพ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
1	32	7.21
0.900-0.999	35	7.88
0.800-0.899	111	25.0
0.700-0.799	113	25.45
0.600-0.699	66	14.86
0.500-0.599	47	10.59
0.400-0.499	21	4.73
0.300-0.399	14	3.15
0.200-0.299	3	0.68
0.100-0.199	2	0.45
รวม	444	100.00

ที่มา: จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนประสิทธิภาพด้วยวิธี DEA

จากตารางที่ 2 พิจารณาในภาพรวมของการประเมินประสิทธิภาพของบริษัทเฟอร์นิเจอร์ จำนวน 444 บริษัท ในปี พ.ศ. 2558 แบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม โดยการกำหนดกลุ่มเองของผู้วิจัยเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น ในแต่ละกลุ่มมีลักษณะสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. บริษัทที่มีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือได้คะแนนประสิทธิภาพเท่ากับ 1 มีจำนวน 32 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.21 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทที่มีขนาดใหญ่ จำนวน 7 บริษัท เป็นบริษัทขนาดกลาง มีจำนวน 4 บริษัท และเป็นบริษัทที่มีขนาดเล็ก มีจำนวน 21 บริษัท เป็นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 บริษัท จากจำนวน 21บริษัท

2. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับสูง คือได้คะแนนประสิทธิภาพตั้งแต่ 0.8 ถึง 0.99 มีจำนวน 146 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 32.89 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทขนาดใหญ่ 4 บริษัท เป็นบริษัทขนาดกลาง 21 บริษัท และบริษัทขนาดเล็ก จำนวน121 บริษัท เป็นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 2 บริษัท จากจำนวน 146 บริษัท

3. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับปานกลาง คือได้คะแนนประสิทธิภาพตั้งแต่ 0.6 ถึง 0.79 มีจำนวน 179 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 40.31 ของบริษัททั้งหมด เป็นบริษัทขนาดกลางจำนวน 5 บริษัท และบริษัทขนาดเล็กจำนวน 174 บริษัท

4. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับพอใช้ คือได้คะแนนประสิทธิภาพตั้งแต่ 0.5 ถึง 0.59 มีจำนวน 46 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ10.36 ของบริษัททั้งหมด บริษัทในกลุ่มนี้เป็นบริษัทขนาดเล็กทั้งหมด จำนวน 47 บริษัท

5. บริษัทที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานในระดับต่ำ คือได้คะแนนประสิทธิภาพน้อยกว่า 0.50 มีจำนวน 40 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 9.00 ของบริษัททั้งหมด บริษัทที่มีคะแนนประสิทธิภาพต่ำกว่า 0.2 มีจำนวน 2 บริษัทเท่านั้น หรือคิดเป็นร้อยละ 0.45 ของจำนวนบริษัททั้งหมด

3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทย ปี พ.ศ. 2555 และ ปี พ.ศ. 2558

3.1 บริษัทส่วนใหญ่ได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ดังจะเห็นได้จากบริษัทในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพสูงสุด คือมีคะแนนประสิทธิภาพเท่ากับ1 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากจำนวน 21 บริษัทในปี พ.ศ. 2555 เป็น 32 บริษัทในปี พ.ศ. 2558 บริษัทที่มีประสิทธิภาพสูงมาก(คะแนนประสิทธิภาพอยู่ระหว่าง 0.9-0.999) และบริษัทที่มีประสิทธิภาพสูง(คะแนนประสิทธิภาพอยู่ระหว่าง 0.8-0.9) มีการปรับตัวสูงขึ้นมาก คือจาก 1 เป็น 35 บริษัท และจาก 5 เป็น 111 บริษัท

3.2 บริษัทที่มีประสิทธิภาพต่ำ (คะแนนประสิทธิภาพต่ำกว่า0.5) มีจำนวนลดลงในทุกๆ กลุ่ม โดยเฉพาะบริษัทในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพต่ำสุด (คะแนนประสิทธิภาพอยู่ระหว่าง 0.1-0.199) จำนวนลดลงอย่างมาก คือจาก 307 บริษัท เหลือเพียง 2 บริษัท จึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า บริษัทในกลุ่มนี้ได้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทำให้มีคะแนนประสิทธิภาพสูงขึ้น และกระจายไปอยู่ในกลุ่มที่มีคะแนนประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังจะเห็นว่า ในทุกกลุ่มที่มีคะแนนประสิทธิภาพสูงกว่า 0.5 มีจำนวนบริษัทเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทย สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาโครงสร้างอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ด้วยดัชนีอัตราส่วนการกระจุกตัวของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558 พบว่า ตลาดเฟอร์นิเจอร์มีการกระจุกตัวของตลาดปานกลาง กล่าวอีกนัยคือ บริษัทขนาดใหญ่สุด 4 บริษัทแรกมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 37 ซึ่งไม่มากเกินไป ทำให้บริษัทขนาดใหญ่เหล่านี้ไม่ได้มีอิทธิพลเหนือตลาดมากนัก

2. ผลการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของบริษัทในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในปี พ.ศ. 2555 และ 2558 พบว่า บริษัทส่วนใหญ่ได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ดังจะเห็นได้จากบริษัทในกลุ่มที่มีคะแนนประสิทธิภาพปานกลางถึงคะแนนประสิทธิภาพสูงสุด (คะแนนประสิทธิภาพตั้งแต่ 0.5 ถึง 1) มีจำนวนเพิ่มขึ้น ในทุกๆ กลุ่ม เช่น มีคะแนนประสิทธิภาพเท่ากับ 1 มีจำนวนบริษัทเพิ่มขึ้นจาก 21 บริษัทในปี พ.ศ. 2555 เป็น 32 บริษัทในปี พ.ศ. 2558 หรือบริษัทที่มีประสิทธิภาพสูงและสูงมาก (คะแนนประสิทธิภาพอยู่ช่วงระหว่าง 0.8-0.999) มีจำนวนบริษัทเพิ่มขึ้นมาก บริษัทที่มีประสิทธิภาพต่ำ (คะแนนประสิทธิภาพต่ำกว่า0.5) มีจำนวนลดลงในทุกๆ กลุ่ม โดยเฉพาะบริษัทในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพต่ำสุด (คะแนนประสิทธิภาพอยู่ช่วงระหว่าง 0.1 - 0.199) จำนวนลดลงอย่างมากคือจาก 307 บริษัท เหลือเพียง 2 บริษัท จึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า บริษัทในกลุ่มนี้ได้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทำให้มีคะแนนประสิทธิภาพสูงขึ้น และกระจายไปอยู่ในกลุ่มที่มีคะแนนประสิทธิภาพสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

แม้การศึกษาพบว่า ที่ผ่านมา บริษัทเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ได้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต แต่ยังคงมีหน่วยผลิตจำนวนมากที่ยังมีประสิทธิภาพต่ำ จึงควรมีแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน ซึ่งกระทำได้ 2 แนวทาง แนวทางแรก หาแนวทางลดต้นทุนการผลิต เพื่อให้ต่ำสุดในการผลิตให้ได้ผลผลิตตามที่ต้องการ แนวทางที่สอง คือ พยายามผลิตให้ได้ผลผลิตมากที่สุด จากต้นทุนที่ใช้ไป สำหรับการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธี DEA ด้วยตัวแบบ BBC-I คือวัดประสิทธิภาพทางด้านปัจจัยการผลิต คือ จะบริหารจัดการต้นทุนอย่างไร จึงจะต่ำสุด เนื่องจากการศึกษานี้ครอบคลุมบริษัทจำนวนมาก ในที่นี้จะนำเสนอภาพรวมการปรับปรุงการผลิตสำหรับบริษัทที่มีคะแนนประสิทธิภาพต่ำกว่า 1 ดังนี้

1. แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของบริษัทเฟอร์นิเจอร์ ในปี พ.ศ.2555 บริษัทควรลดปัจจัยการผลิตทางด้านต้นทุนการผลิต ซึ่งมากเกินไป ควรปรับลดลงอีก จำนวน 10,466 ล้านบาท หรือคิดเป็นลดลงร้อยละ 53.81 และค่าใช้จ่ายในการขายและบริการ บริษัทควรลดลงอีก จำนวน 2,145 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 59.16 เพื่อให้บริษัทมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพในปี พ.ศ. 2558 บริษัทควรลดปัจจัยการผลิตทางด้านต้นทุนการผลิตซึ่งมากเกินไป ควรปรับลดลงอีกจำนวน 3,391 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 17.72 และค่าใช้จ่ายในการขายและบริการ บริษัทควรลดลงอีก จำนวน 659 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 15.07 เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. นอกจากการปรับปรุงประสิทธิภาพด้วยการลดต้นทุนทั้ง 2 ประเภท คือ ต้นทุนการผลิตและต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขายและบริการแล้ว บริษัท ควรปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของระบบองค์กร ทั้งการผลิตและการบริหาร ให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจดิจิตัลในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2559).**การผลิตเฟอร์นิเจอร์.** [ออนไลน์]. สืบค้นจาก : http://datawarehouse.dbd.go.th/bdw/search/search2.html [2559,17 ธันวาคม]

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2559)**.งบการเงินของผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน.** [ออนไลน์]. สืบค้นจาก : http://datawarehouse.dbd.go.th [2559, 24 ธันวาคม]

ไพโรจน์ อดทน. (2552). การวัดประสิทธิภาพทางเทคนิค โดยวิธี Data Envelopment Analysis (DEA) กรณีศึกษาบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศรัณยู วสุวัต.(2558). การวิเคราะห์ต้นทุนและปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Anderson, R. I., Fish, M., Xia, Y., & Michello, F. (1999). Measuring efficiency in the hotel industry; A stochastic frontier approach. International Journal of Hospitality Management.18 (1), 45-47.